

วินัยต่อประชาชน

๕

ข้อ ๑๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องต้อนรับ ให้ความสะดวก ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชนผู้ติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตนโดยไม่ชักช้า และด้วยความสุภาพเรียบร้อย ห้ามมิให้ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ การดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ วรรคหนึ่ง สามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้

๑. ไม่ต้อนรับ ไม่ให้ความสะดวก ไม่ให้เป็นธรรม ไม่ให้การสงเคราะห์ ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง
๒. กระทำการแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

ข้อ ๑๕ วรรคสอง สามารถแยกองค์ประกอบความผิดได้ดังนี้

๑. ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง
๒. เป็นการกระทำต่อประชาชนผู้มาติดต่อราชการ
๓. กระทำโดยมีเจตนา (กระทำโดยรู้สำนึกในการกระทำ)

หน้าที่ผู้บังคับบัญชา

๖

มาตรฐานวินัยและการรักษาวินัย ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ ๓ ประการ ได้แก่

๑. เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย โดย
 - ๑.๑ กระทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี
 - ๑.๒ การฝึกอบรม
 - ๑.๓ การสร้างขวัญและกำลังใจ
 - ๑.๔ การจูงใจหรือการอื่นใดที่จะเสริมสร้าง และพัฒนาทัศนคติ จิตสำนึก และพฤติกรรมของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ให้เป็นไปในทางที่มีวินัย
๒. ป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย โดย
 - ๒.๑ เอาใจใส่ สังเกตการณ์ และขจัดเหตุที่อาจก่อให้เกิดการกระทำความผิดวินัย
๓. ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่กระทำความผิดวินัย ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย ถ้าเป็นผู้บริหารท้องถิ่นให้ดำเนินการตามหน้าที่ให้แจ้งผู้กำกับดูแลตามกฎหมายดำเนินการ

จัดทำโดย

งานกาเจ้าหน้าที่ อบต.ท่าโพธิ์ จ.พิษณุโลก

๑

การรักษาวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น

ประเภทของวินัย มี ๒ ประเภท

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. วินัยอย่างร้ายแรง

โทษทางวินัย มี ๕ สถาน

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง มีโทษ ๓ สถาน
 - (๑) ภาคทัณฑ์
 - (๒) ตัดเงินเดือน
 - (๓) ลดขั้นเงินเดือน
๒. วินัยอย่างร้ายแรง มีโทษ ๒ สถาน
 - (๑) ปลดออก
 - (๒) ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มี ๑๘ ฐานความผิด

๑. ฐานไม่สนับสนุนประชาธิปไตย
๒. ฐานไม่สุจริตในการปฏิบัติหน้าที่
๓. ฐานไม่ปฏิบัติราชการให้เกิดผลดี
๔. ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
๕. ฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบกฎหมาย ฯลฯ
๖. ฐานไม่สนใจทราบเหตุเคลื่อนไหวอันตราย
๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ

จัดทำโดย

งานกาเจ้าหน้าที่ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป สำนักปลัด อบต. องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโพธิ์ จังหวัดพิษณุโลก

ฐานความผิดทางวินัย มี ๑๘ ฐานความผิด (ต่อ)

๘. ฐานขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งการชอบ
๙. ฐานทำการข้ามชั้นผู้บังคับบัญชาเหนือตน
๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา
๑๑. ฐานไม่ปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมราชการ
๑๒. ฐานขาดราชการละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่
๑๓. ฐานไม่สุภาพเรียบร้อย หรือกลั่นแกล้งกัน
๑๔. ฐานดูหมิ่น กดขี่ ช่มเหง ประชาชนผู้ติดต่อ
๑๕. ฐานกระทำการให้เสื่อมเกียรติข้าราชการ
๑๖. ฐานเป็นผู้จัดการในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท
๑๗. ฐานวางตนไม่เป็นกลางทางการเมือง
๑๘. ฐานประพฤติชั่ว

การรักษาวินัยที่รับผิดชอบต่อสังคม

แบ่งเป็น ๔ อย่าง

๑. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ
๒. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา
๓. วินัยต่อผู้ร่วมงาน
๔. วินัยต่อประชาชน

วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ข้อพิจารณาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใด มีหน้าที่ราชการ เรื่องใด มีแนวพิจารณา ดังนี้

๑. พิจารณาจากกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป หรือระเบียบ กำหนดหน้าที่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
๒. พิจารณาจากมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง ซึ่งกำหนดหน้าที่ และความรับผิดชอบไว้
๓. พิจารณาจากคำสั่ง หรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา ภายในขอบเขตของผู้บังคับบัญชาที่มอบหมาย
๔. พิจารณาจากพฤติการณ์ ที่พนักงานส่วนท้องถิ่นสมัครใจเข้า ผูกพัน ยอมรับเป็นหน้าที่ของตน

วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

ข้อ ๙ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการ จะเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทบทวนคำสั่งนั้นก็ได้และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิม ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

การขัดขึ้นคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

องค์ประกอบตามวรรคหนึ่ง

๑. มีคำสั่งของผู้บังคับบัญชา สั่งด้วยวาจาก็ได้
๒. ผู้สั่งเป็นผู้บังคับบัญชาตามกฎหมาย
 - ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการแผ่นดิน
 - ตามกฎหมายจัดตั้ง ส่วนราชการโดยเฉพาะ
 - ตาม พรบ. จัดตั้ง อปท.
 - ตามมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของ อปท.
๓. สั่งในหน้าที่ราชการ
 - ผู้สั่งมีหน้าที่ราชการในเรื่องที่สั่งนั้น
 - สั่งให้ปฏิบัติราชการ
๔. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

ราชการ

- ผู้บังคับบัญชานั้นต้องเป็นผู้อยู่ในฐานะที่จะสั่งตามกฎหมายและระเบียบ
- ต้องสั่งภายในขอบเขตหน้าที่ของตน หากมิใช่ เช่น สั่งโดยไม่อยู่ในฐานะที่จะสั่ง, สั่งนอกเหนืออำนาจหน้าที่ของตน, สั่งฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบทางราชการ ผู้ไม่ปฏิบัติตามย่อมไม่ผิดขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา

๕. มีเจตนาไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้น
 - ขัดขึ้นไม่ทำตามคำสั่ง
 - ทำไม่ตรงคำสั่ง
 - หลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

วินัยต่อผู้ร่วมงาน

ข้อ ๑๔ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และไม่กระทำการอย่างใดเป็นการกลั่นแกล้งกัน และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ ระหว่างพนักงานส่วนท้องถิ่นด้วยกัน และผู้ร่วมปฏิบัติราชการ

องค์ประกอบกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ

๑. ให้สุภาพเรียบร้อย กาย วาจา สุภาพ เรียบร้อย และเหมาะสมแก่บุคคล สถานที่
 ๒. ให้รักษาความสามัคคี
 ๓. ไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการกลั่นแกล้งกัน
 ๔. ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการ
- องค์ประกอบกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นปฏิบัติ
๑. ไม่สุภาพเรียบร้อยระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
 ๒. ไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
 ๓. กลั่นแกล้งกัน
 ๔. ไม่ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการปฏิบัติราชการ

